

U ime radnog naroda

Izvor: Danas, 07.03.2017.

Autor: G.Vlaović.- -

Nedavno je premijer Srbije Aleksandar Vučić revoltiran što mu novinarka postavlja pitanje o tome kada će radnici ugašenih preduzeća u Nišu dobiti zaostale plate koje su zaradili, u svom stilu odbrusio da ona nema ovlašćenje da predstavlja radnike.

Taj premijerov potez je naveo Željka Veselinovića, predsednika Udruženih sindikata Srbije „Sloga“, da u ime svoje sindikalne centrale novinarima dodeli potpisano i pečatirano ovlašćenje da zastupaju radne ljude i da u njihovo ime mogu da pitaju Vučića i druge političare šta god žele iz oblasti radničkih prava. Lično sam dirnut činom Željka Veselinovića i „Sloge“. Poznato je da su novinari u Srbiji izloženi udarima političara na razne načine a sam premijer veoma često „sedmoj sili“ drži lekcije i postavlja pitanja umesto da odgovara na ista. Malo ko se usudi da zaštiti novinare, ali to Željka Veselinovića nije pokolebalo da to učini bez zadržske. „Sloga“ je na taj način pokazala i solidarnost sa svojim kolegama radnicima, što novinari u suštini i jesu. Kada bi bilo više ovakvih primera solidarnosti, ubeđen sam da bi pritisci na novinare bili daleko manjeg intenziteta nego što je to sada slučaj.

Što se tiče premijerove izjave o tome da novinarka nije ovlašćena da zastupa interese radnika, najblaže rečeno ona je kontradiktorna. Vučić obilazeći Srbiju „na sva zvona“ hvali privatne investitore, sa posebnim pijetetom govori o stranim ulagačima, a svi oni koriste državne subvencije odnosno novac građana Srbije a neki su toliko drski da na razne načine mobinguju i šikaniraju radnike. Ako Vučić sebi daje za pravo da vodi računa o interesima investitora, zašto onda novinarka ne bi mogla da se zainteresuje za plate radnika koje su im nužne da reše egzistencijalne probleme? Novinari su dužni da brane javni interes. A to što radnici

upropašćenih preduzeća još uvek nisu dobili plate koje su zaradili iako im je lično premijer obećao da će ih dobiti a imaju i validne presude domaćih i međunarodnih sudova da im zarada mora biti isplaćena, upravo i predstavlja javni interes. Premijer kaže dobili su nešto, ne možemo sad da im damo više. Problem je što to „nešto“ radnicima nije dovoljno da prehrane svoje porodice. Para bi bilo da je Vučić uveo veće poreze na dobit tajkunima, da subvencije usmerava u reindustrijalizaciju umesto da njima omogućava profit stranim poslodavcima koji pri tome mizerno plaćaju svoje zaposlene, da ukine nepotrebne agencije i druge institucije koje plaćaju građani Srbije bez da imaju bilo kakvu korist od njih. Osim toga ono što je zarađeno mora biti isplaćeno, a to što su dugovi prema radnicima napravljeni u vreme prethodne vlasti nije opravdanje za aktuelnu što taj problem nije rešila.

U takvoj situaciji u kojoj je zamena teza „najnormalnija“ stvar za predstavnike vlasti pa tako i za premijera Vučića „Slogino“ ovlašćenje novinarima da mogu da pitaju „u ime radnog naroda“ predstavlja veliku podršku i podstrek u svakodnevnom radu.